

σχετός και αιωνία εὐθυμία ἦν ἐμπνέει ὁ Σγχανα-
ρέλλος τοῦ Μολιέρου.

Ἄλλ' ἐρεύνησον βαθύτερον καὶ ἴδε ὅτι ὑπὸ
τὴν κόνιν ταύτην τῆς συντριβείσης μκταιοδοξίας,
τῆς γελόιας πλάνης καὶ τῶν κωμικῶν παθῶν,
κρύπτεται αὐτός ὁ πυρὴν τῆς κοινωνίας καὶ κα-
τανύησον τὴν ἱερότητα τοῦ γάμου, καθόσον τὸ
αἰσθημα τῆς οικογενείας, τὸ προστατεῦον τὸν
κόσμον, ἀποτελεῖ συγχρόνως τὴν παρηγορίαν καὶ
τὴν χαρὰν αὐτοῦ.

Ἡ τιμὴ καὶ τὸ σέβας πρὸς τὴν σημαίαν, ἡ
φιλοπατρία, πάντα τὰ παρχκινούντα τὸν ἄνθρω-
πον νὰ λησμονήσῃ ἐκυτὸν καὶ ν' ἀφοσιωθῇ εἰς τι
ἢ εἰς τινα πηγάζουσιν ἐκ τοῦ αἰσθηματος τούτου.

Ὁ οικογενειακὸς βίος, ὁμολογῶ, εἶνε συνήθως
ἤρεμος καὶ κοινός, ἢ ἐν τῇ ἐστίῃ κολλάζουσα
χῦτρα οὐδόλως εἶνε ποιητικὴ, καὶ οὐχὶ σπανίως
ἐλαφρά τινα νέφη ἀνίας ἐπικρέμονται τῆς οικι-
ακῆς στέγης.

Ἐννοῶ κάλλιστα ὅτι ἡ σάλπιγξ τοῦ μικροῦ
παιδίου προξενεῖ πολὺν θόρυβον, ὅτι τὰ παιγνί-
δια φρίνεται εἰς τὸν πατέρα φοικωδῶς ἀκριβῶς,
ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τρίχαπτα τῆς συζύγου του,
ὅτι ἡ κυρία ἔχει τοὺς καπνοὺς τῆς, τὰς ἰδιοτρο-
πίας τῆς, τὰς ἀπεικτιήσεις τῆς, ἐννοῶ ἐπίσης ὅτι ὁ
ἀνὴρ ὁ ἔχων ἑυδαίμον τὸ ἐνεστώδες καὶ εὐέλπι
τὸ μέλλον θεωρεῖ ταῦτα πάντα ὡς ἐμπόδια, ὡς
τροχοπέδας παρακωλυούσας τὴν πορείαν τοῦ θρι-
αμβευτικοῦ του ἄρματος.

Ἄλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν συντριβῇ τὸ ἄρμα
τούτου, καὶ ρυτιδωθῇ ὑπὸ τῆς συννοίας τὸ μέτωπον
αὐτοῦ, καθ' ἣν στιγμήν ἡ δυστυχία πλήξῃ αὐ-
τὸν κατακέφαλα, τότε αἱ τροχοπέδαί ἐκείναι ἄς
κατηρᾶτο πρὸ ὀλίγου, θὰ τῷ χρησιμεύσωσιν ὡς
δεκανίκια βοηθούντα αὐτὸν ἐν βραδίῃ.

Παραδέχομαι ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας καὶ ὁ
Πρῶτος Ναπολέων, ἐν τῷ ἀνεμοστροβίλῳ τῆς
ζωῆς αὐτῶν σπανίως ἠσθάνθησαν τὸ θέλγητρον
τοῦ οικογενειακοῦ βίου, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ κοινοὶ καὶ
ἄσημοι ἄνθρωποι, οἱ ἄνευ μεγαλοφυίας καὶ φιλο-
δοξίας, πρέπει ν' ἀπολαύσωμεν τοῦ θελγήτρου
τούτου καὶ ὡς σύζυγοι καὶ ὡς πατέρες.

Δὲν πιστεύω ὅτι εἶνε εὐτυχῆς ὁ γέρον ὁ μεί-
νας ἄγαμος, δὲν πιστεύω ὅτι εἶνε εὐτυχῆ ὅλα
ἐκείνα τὰ ὄντα τὰ ὁποία ἐξ ὑπολογισμοῦ ἀπέ-
φυγον νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸν κάλλιστον τῶν
κοινωνικῶν νόμων. Πολλὰ ἔχουσι λεχθῆ περὶ τού-
του καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐπαυξήσω τὴν δικογρα-
φίαν τῆς δίκης ταύτης· ἀλλ' ὁμολογήσατε πάν-
τες ὑμεῖς ὅσοι ἠκούσατε τὴν κραυγὴν τοῦ ἀοτι-
γενοῦς τέκνου σας καὶ ἠσθάνθητε τὴν καρδίαν
σας σφοδρῶς παλλομένην, ὁμολογήσατε ὅτι εἴ-
πατε καθ' ἑαυτοὺς :

« Εἶμαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Οὗτος καὶ μόνον οὗ-
τος εἶνε ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου. Εἰσέρχομαι
εἰς τὴν κοινὴν, τὴν κεχαρχμένην, τὴν πεπατη-

μένην ἀλλ' εὐθείαν ὁδόν. Δὲν ἀπεπλανήθη· βα-
δίζω ἐν τῇ κόνει ἐφ' ἧς ἐπάτησεν ὁ πατήρ μου.
Τὸ τέκνον μου, ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς ὁδοῦ, θ'
ἀνέυρη τὰ ἴχνη τῶν βημάτων μου καὶ ἴσως βλέ-
πον ὅτι δὲν παρεξέτράπην τῆς ὁδοῦ εἶπη καὶ
αὐτό : « Ἄς μιμηθῶ τὸ πατρικὸν παράδειγμα,
ἄς ἀκολουθήσω τὴν εὐθείαν ὁδὸν καὶ ἄς μὴ
καταπατήσω καλλιεργημένους ἀγρούς » :

Πολὺς λόγος γίνεται περὶ προόδου, δικαιοσύνης.
γενικῆς εὐζωΐας, ἀναμαρτήτου πολιτικῆς, φιλο-
πατρίας καὶ ἀφοσιώσεως... Ἐκτιμῶ σφόδρα
πάντα ταῦτα ἀλλὰ νομίζω ὅτι πηγὴ αὐτῶν εἶνε
ἡ οικογενειακὴ ἀγάπη.

Ἐκαστος ἡμῶν ἀγαπᾷ πρὸ πάντων τοὺς πε-
ρικυκλούντας αὐτόν. Τούτο εἶνε τὸ φυσικὸν αἰ-
σθημα καὶ τοῦτο πρέπει νὰ εὐρύνωμεν, νὰ ἐκτεί-
νωμεν, νὰ καλλιεργήσωμεν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἐν τῇ
οικογενειακῇ ἀγάπῃ συμπεριλαμβάναται ἡ ἀγά-
πη τῆς πατρίδος καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ τῆς ἀν-
θρωπότητος Ἐκ τῶν πατέρων σχηματίζονται
οἱ πολῖται.

Ἡ ἀγάπη μεταδίδεται εὐκόλως. Ἡ ἀγάπη
τῶν τριῶν, τοῦ πατρός, τῆς μητρός καὶ τοῦ τέ-
κνου, μετ' ὀλίγον ἀπαιτεῖ πλεῖον διάστημα· ἀνοί-
γει τοὺς τοίχους τῆς οἰκίας καὶ κατὰ μικρὸν
προσκαλεῖ τοὺς γείτονας. Τὸ σπουδαιότατον λοι-
πὸν εἶνε νὰ γεννηθῇ ἡ ἀγάπη αὕτη τῶν τριῶν,
διότι νομίζω ὅτι εἶνε παραφροσύνη νὰ ἐπιβάλω-
μεν εὐθύς ἀμέσως εἰς τὴν στοργὴν ἀπάντων τῶν
ἀνθρώπων τὸ ἀνθρώπινον γένος δλόκληρον. Δὲν
καταπίνεται διὰ μιᾶς καὶ ἀπροπαρασκευῶς τόσο
γονδρὸν πρᾶγμα.

Πρέπει ν' ἀγαπῶμεν τοὺς οικείους ἡμῶν πρὶν
δυνηθῶμεν ν' ἀγαπήσωμεν τοὺς ἄλλους.

Εἶνε κτηνώδες, ἐγωϊστικὸν ἴσως, ἀλλὰ
δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ μεταβάλωμεν διὰ τῶν
μικρῶν ἐλαττωμάτων δημιουργοῦνται ἐνίοτε με-
γάλοι ἀρεταί. Ἐχεις δ' ἐντελῶς ἄδικον νὰ πα-
ραπονεθῆς, διότι ἡ φιλαυτία αὕτη εἶνε ἡ πρώτη
πέτρα τοῦ οικοδομήματος ὅπερ καλεῖται κοι-
νωρία.

(Gustave Droz)

K

ΦΩΛΕΑΙ ΠΤΗΝΩΝ

Τὰ διάφορα πτηνὰ ἔχουσι καὶ διάφορα εἶδη
φωλεῶν· τινὲς εἶνε λίαν ἀπλακί καὶ ἀκατέργαστοι,
ἄλλαι δὲ θαυμάσαι διὰ τὸ σχέδιον καὶ τὸν
τρόπον, δι' ὧν εἶνε ἐκτισιμένα.

Τὰ πτηνὰ δύνανται ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν φω-
λεῶν νὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο μεγάλας κατηγορίας,
ἤτοι εἰς τὰ κτίζοντα τὰς φωλεὰς τῶν ἐπὶ τῆς
γῆς ἢ ἐντὸς τῆς γῆς καὶ εἰς τὰ ἔχοντα αὐτὰς
ὑπεράνω τῆς γῆς, ἐπὶ δένδρων κτλ. Μεταξὺ

των ἐπὶ τῆς γῆς κτιζόντων τὰς φωλεάς των συγκαταλέγονται ὅλα τὰ καταθύοντα ὑπὸ τὸ ὕδωρ, σχεδὸν ὅλα τὰ κολυμβητικὰ πτηνὰ καὶ πολλὰ τῶν ζώντων εἰς τὴν παραθαλασσίαν ὡς καὶ τῶν βαδιζόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Τινὰ ἂν καὶ συγκαταλεγόμενα μετὰ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς κτιζόντων τὰς φωλεάς των, δὲν κατασκευάζουσι ποσῶς τοιαύτας. Οὕτω πολλὰ ὑδροβία πτηνὰ ἐναποθέτουσι τὰ ὠὰ των ἐπὶ ἀποκρήμων βράχων ἢ ἐπὶ τῆς ἄμμου παρά τὴν παραλίαν. Ὁ νυκτοκόραξ, ὡς καὶ τινὰ ἄλλα ἐκ τῶν χερσαίων πτηνῶν, γεννᾷ τὰ ὠὰ του ἐπὶ γυμνῶν βράχων καὶ κάποτε ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου στέγης τῶν οἰκιῶν. Ἄλλα ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς κτιζόντων τὰς φωλεάς σκάπτουσι ἐντὸς τῆς ἄμμου διὰ νὰ προφυλάξωσι τὰ ὠὰ αὐτῶν, καὶ ἄλλα κτίζουσι φωλεάς ἐκ καλάμων, κλάδων καὶ φύλλων ἐπὶ τοῦ χείλους τῶν βράχων, πλησίον τοῦ ὕδατος. Μεταξὺ τούτων εἶνε πολλαὶ θαλάσσιαι νήσοι, χῆνες, κύκνοι καὶ λάροι. Τῆς νήσσης ἢ φωλεὰ εἶνε εἶδος τι ἐπιπέδου, τὸ ὅποιον αὐτὴ κατασκευάζει μὲ φύκη καὶ σχοίνους, καλύπτουσα ἀκολούθως αὐτὸ διὰ πτίλων, τὰ ὅποια ἀποσπᾷ ἀπὸ τὸ στήθος της.

Λέγεται ὅτι τὰ θαλάσσια πτηνὰ κτίζουσι πάντοτε τὰς φωλεάς των ἐπὶ ἐκείνου τοῦ μέρους τῶν βράχων, τὸ ὅποιον εἶνε ἐστραμμένον δυτικῶς ἢ νοτιοδυτικῶς. Τὸ μεταξὺ τῶν Φεροῶν καὶ τῶν Σχετλανδικῶν νήσων ἀρχιπέλαγος εἶνε ἀγαπητὸν τῶν θαλασίων πτηνῶν ἐνδιαίτημα. Εὐρίσκονται ἐκεῖ εἰκοσι πέντε μεγάλοι βράχοι, ὀνομαζόμενοι *Πτηνῶν βράχοι*, ὅπου πλεῖστα εἶδη πτηνῶν κτίζουσι κατ' ἔτος τὰς φωλεάς των. Εἰς ἐξ αὐτῶν εἶνε μέγας μέλας βράχος ἔχων ὕψος περισσότερον τοῦ τετάρτου τοῦ μιλίου καὶ σχηματιζόμενος ἀπὸ σειρὰν κρημνῶν μέχρι τῆς κορυφῆς. Πλοῖα δὲν δύνανται νὰ τὸν πλησιάσωσιν, εἰμὴ ἐν ἄκρᾳ νηνεμῖα, ὅταν ἡ θάλασσα εἶνε ὅλως γαληνιαία εἰς τοὺς πρόποδας του. Ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε τρικυμιώδης, ἡ θάλασσα μυκάται καὶ βράζει περίξ αὐτοῦ· συντριβόμενα δὲ τὰ κύματα ἐπὶ τῶν ἀποτόμων καὶ ὑψηλῶν πλευρῶν του, πίπτουσιν ἔπειτα ὡς ἀφρώδης βροχή. Τὸν βράχον τούτον κατοικοῦσι χιλιάδες πτηνῶν, τὰ ὅποια πλησίον ἀλλήλων κτίζουσι τὰς φωλεάς των ἐπὶ τῶν κρημνῶν, ὅπου μένουσι διαρκῶς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπωάσεως, ἔχοντα ὅλα τὰς κεφαλὰς ἐστραμμένας πρὸς τὴν θάλασσαν. Τὰ διάφορα εἶδη τῶν πτηνῶν δὲν κτίζουσι τὰς φωλεάς των ἀναμῖξ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἀλλ' ἑκάστη τάξις ἔχει ἰδιαιτέραν περιοχὴν. Ὑψηλότερα ὄλων εἶνε αἱ φωλεαὶ τῶν μελανοπτέρων λάρων, κατόπιν αὐτῶν ἔρχονται αἱ τῶν λευκῶν λάρων, ἀκόμη δὲ χαμηλότερα κείνται αἱ φωλεαὶ ἄλλων πτηνῶν, ὡς τῶν θαλασσοβατίδων, τῶν χηκῶν καὶ τῶν ηησσῶν. Ἐνῷ αἱ θήλειαι κἀθηνται εἰς τὰς φωλεάς των, οἱ ἄρρενες ἴστανται πλησίον των καὶ φαι-

νονται προσπαθοῦντες νὰ τὰς διασκεδάξωσι διὰ τοῦ κροταλισματος τοῦ ράμφους των καὶ διὰ τῶν φωνῶν των.

Ἐν Αὐστραλίᾳ ὑπάρχει εἶδος τι ἰνδικῆς ὄρνιθος, ἡ ὅποια σχηματίζει μέγαν σωρὸν ξηρῶν φύλλων, χόρτου κλπ. Ὅταν διὰ τῆς σήψεως τῶν φυτικῶν τούτων οὐσιῶν ἀναπτυχθῇ θερμότης ἐντὸς τοῦ σωροῦ, ἡ ἰνδικὴ αὕτη ὄρνις σκάπτει ἐπὶ τῆς κορυφῆς λάκκον ἔχοντα δύο σχεδὸν ποδῶν βάθος, γεννᾷ τὰ ὠὰ της καὶ τὰ θάπτει ἐντὸς αὐτοῦ, ἀφίνουσα αὐτὰ νὰ ἐκκολαφθῶσι διὰ τῆς θερμότητος. Οἱ σωροὶ οὗτοι ἔχουσι πάντοτε σχῆμα πυραμίδος καὶ περιέχουσιν ἐνίοτε μεγάλην ποσότητα φύλλων καὶ χόρτου. Ἄλλο εἶδος πτηνοῦ κατασκευάζει τοιοῦτους σωρούς ἐξ ἄμμου, χόρτου καὶ φύλλων, ἄλλο δὲ θάπτει τὰ ὠὰ του εἰς σωρούς χύματος ἔχοντας ἐνίοτε ὕψος περισσότερον ἢ τὸ διπλάσιον τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

Τινὰ σκάπτουσι βαθεῖς λάκκους ἐν τῇ γῇ καὶ κατασκευάζουσιν ἐν αὐτοῖς τὰς φωλεάς των ἢ μεταχειρίζονται πρὸς τοῦτο τρώγλας ἄλλων ζῶων. Ἡ ἄλλουνις σκάπτει πλησίον τῶν ἀκτῶν θολωτῆν στοῶν ἔχουσαν μῆκος ἀνθρωπίνου σώματος καὶ ἀνοίγει εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς ὀπήν, ἐντὸς τῆς ὅποιας ἐναποθέτει τὰ ὠὰ της. Ὁ κύβελος ζῆ κατ' εἰκογενεῖας ἢ κοινότητος κτίζει δὲ τὴν φωλεάν του εἰς λάκκους ἔχοντας τριῶν ποδῶν βάθος, πλησίον εἰς σύρτεις. Ἄν ἡ ἄμμος εὐρεθῇ πολὺ χονδρῆ, σκάπτει βαθύτερον ἕως οὐ εὕρη ἄμμον λεπτήν. Τὸ πτηνὸν τοῦτο ἀρχίζει τὴν κατασκευὴν τῆς φωλεᾶς ἐξάγον τὴν ἄμμον διὰ τοῦ ράμφους καὶ κρατοῦμενον ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς ἀνοιγομένης ὀπῆς διὰ τῶν ὀξέων ὀνύχων του, ἅμα ὅμως ἡ ὀπή γείνη ἀρκετὰ μεγάλη διὰ νὰ εἰσχωρῇ ἐντὸς αὐτῆς, σκάπτει διὰ τῶν ποδῶν καὶ ἐκβάλλει τὴν ἄμμον διὰ τῶν πτερυγῶν του. Ἡ κοινὴ θαλασσοβάτις κατασκευάζει ἑλικοειδῆ ὑπόνομον παρά τὴν ἀκτὴν, χωρὶς δὲ νὰ ἐτοιμάσῃ ἐντὸς αὐτῆς ἰδιαιτέραν φωλεάν, ἐναποθέτει ἐκεῖ τὰ ὠὰ της κατὰ γῆς. Ἡ ὑπόνομος αὕτη εἶνε κάποτε πολὺ μακρὰ, στρεφομένη πότε πρὸς τὸ ἐν μέρος καὶ πότε πρὸς τὸ ἄλλο, ἐπανερχομένη δὲ ἐκεῖ ὅθεν ἤρχισεν, ἀπολήγει εἰς ὁμάτιον κάτωθεν τῆς ὀπῆς ὡς ἔγγιστα. Εἶδος τι γλαυκὸς ἐν Καλλιφορνίᾳ κατασκευάζει τὴν φωλεάν του εἰς τρώγλας σκιοῦρων καὶ ἄλλων ζῶων.

Σχεδὸν ὅλα τὰ πτηνὰ τῶν τάξεων, εἰς ἃς ἀνήκουσιν ἡ κοινὴ ὄρνις, ἡ ἰνδικὴ ὄρνις, ὁ ταῶς, ὁ φασιανός, ὁ τέτραξ, ἡ πέρδιξ καὶ ἡ ὄρνις κατασκευάζουσι τὰς φωλεάς των ἐπὶ τῆς γῆς. Ἡ ἀγρία ἰνδικὴ ὄρνις κρύπτει αὐτὴν ἐντὸς ὑψηλοῦ χόρτου καὶ καλύπτει τὰ ὠὰ της μὲ φύλλα ὀσάκις ἀναγκάζεται νὰ ἐξέλθῃ πρὸς εὐρεσιν τροφῆς. Ἡ ὄρνις, ὁ κορυθαλὸς καὶ ἄλλα πτηνὰ κρύπτουσι τὰς φωλεάς των ὀπισθεν σωρῶν χόρτου, κατασκευάζοντα εἶδος κυρτοῦ στεγασματος ἐπ' αὐτῶν. Καὶ πολλὰ

δὲ ἄλλα εἶδη ἀμερικανικῶν στρουθίων κορυδα-
λοί, κίχλαι καὶ ἄλλα μικρὰ πτηνὰ κτίζουσιν ὡς
αὐτῶς τὰς φωλεάς των ἐπὶ τῆς γῆς.

Αἱ πλέον ἀξιοθαύμαστοι φωλεαὶ εἶνε αἱ κατα-
σκευαζόμεναι ἐπὶ θάμνων, δένδρων καὶ ἄλλων
ὑψηλῶν θέσεων. Τινὲς κατασκευάζονται ἐκ πηλοῦ,
τὸν ὅποιον τὰ πτηνὰ πλάττουσι διὰ τοῦ ράμφους
των ἄλλαι ἀνοίγονται ἐπὶ τοῦ στερεοῦ ξύλου τῶν
δένδρων, ἄλλαι ὑφαινόμεναι χαριέντως διὰ χόρ-
του καὶ τριχῶν κρεμῶνται εἰς τοὺς κλάδους τῶν
δένδρων ἢ τοποθετοῦνται ἐπὶ τῶν ἐνώσεων τῶν
κλάδων, ἄλλαι κατασκευάζονται διὰ φύλλων συρ-
ραπτομένων τόσον ἐντέχνως ὅσον ἂν ἐγίνετο χρῆ-
σις βελόνης καὶ κλωστῆς. Μεταξὺ τῶν πτηνῶν
τὰ ὅποια κατασκευάζουσι τὰς φωλεάς των ἐκ
πηλοῦ εἶνε ἡ τῶν βράχων χελιδῶν, ἡ ἀγροδίαι-
τος χελιδῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ κοινὴ χελιδῶν
τῆς Εὐρώπης. Ἡ τῶν βράχων χελιδῶν κατα-
σκευάζει τὴν φωλεάν της ἀποκλειστικῶς ἐκ πη-
λοῦ ἐν σχήματι φιάλης, προσκολλᾷ δὲ αὐτὴν εἰς
τὰ πλάγια ὑψηλῶν βράχων καὶ κρημνῶν. Ἐξ ἡ
ἐπτὰ πτηνὰ ἐργάζονται συνήθως διὰ μίαν φω-
λεάν, πετῶντα καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ ἐπι-
στρέφοντα μὲ τὸ ράμφος πλήρες πηλοῦ, τὸν ὅποιον
ἀπαλύνουν πρὶν ἐπιθέσωσιν εἰς τὴν κατασκευαζο-
μένην φωλεάν. Ἐν ἐξ αὐτῶν, τὸ ὅποιον δυνάμεθα
νὰ ὀνομάσωμεν ἀρχιτέκτονα (ἐνῶ τὰ λοιπὰ εἶνε
ἀπλῶς κτίσται), μένον ἐντὸς τῆς φωλεᾶς, καθο-
μαλύνει τὸν πηλὸν καὶ ἐπιστατεῖ ὥστε ἡ ἐργασία
νὰ γίνηται καλῶς. Ὁ πηλὸς ψηνόμενος ὑπὸ τοῦ
ἡλίου γίνεται σκληρότατος. Ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε
ὕγρὸς, αἱ χελιδόνες ἐργάζονται ταχύτατα καὶ ἐν-
τὸς ὀλίγου τελειοῦνται τὴν φωλεάν των. Ἄν ὅμως
εἶνε ξηρασία, τότε ἐργάζονται μόνον πρῶτον καὶ
ἐσπέρας, ὅτε ὁ πηλὸς εἶνε ὑγρὸς. Αἱ ἀγροδίαι-
τοι χελιδόνες κατασκευάζουσι τὰς φωλεάς των
κατὰ τὸν αὐτὸν σχεδὸν τρόπον μὲ μικρὰν μόνον
διαφορὰν ὡς πρὸς τὸ σχῆμα, καὶ ἀναμιγνύουσαι
μετὰ τοῦ πηλοῦ τεμάχια χόρτου. Τὰς προσκολλ-
ῶσι δὲ ἐπὶ τοῦ γείσου καὶ ἐπὶ τῶν δοκῶν τῶν
ἀχυρῶνων, κάποτε δὲ καὶ τῶν οἰκιῶν. Σχεδὸν
πάντοτε κατασκευάζουσι μικρὸν ἐξώστην, ἐπὶ τοῦ
ὁποίου τὸ ἄρρεν κάθηται καὶ ἄδει πρὸς τέρψιν τῆς
συντρόφου του, ἐνώσῳ αὕτη μένει ἐντὸς τῆς φω-
λεᾶς. Λέγουσιν ὅτι ὅταν προμηνυεταὶ ψῦχος, ἡ
φωλεὰ κτίζεται σχεδὸν κλειστὴ μετὰ μικρᾶς ὀπῆς
διὰ τὴν ἐξοδὸν καὶ εἴσοδον μόνον τοῦ πτηνοῦ,
ὅταν δὲ προμηνυεταὶ καύσων, τότε ἡ φωλεὰ ἀφι-
νεται ὅλη ἀνοικτὴ πρὸς τὴν κορυφήν.

Τὰ πτηνὰ, τὰ ὅποια ἀνοίγουσι τὰς φωλεάς των
ἐντὸς τοῦ ξύλου τῶν δένδρων, ὀνομάζονται ξυλο-
κόπα. Τὸ κυριώτερον μεταξὺ αὐτῶν εἶνε ὁ δρυο-
κολάπτης, ὅστις πελεκῶν διὰ τοῦ ὀξέος ράμφους
του τρυπᾷ καὶ τὸ σκληρότατον ξύλον. Πρῶτον
ἀνοίγει μικρὰν σήραγγα κλίνουσαν πρὸς τὰ ἄνω,
ἔχουσαν τόσον πλάτος ὅσον ἀρκεῖ ὅπως ἐν μόνον

πτηνὸν διέρχεται δι' αὐτοῦ. Ἐπειτα κατασκευ-
άζει πρὸς τὰ κάτω καὶ πρὸς τὸ κέντρον τοῦ δέν-
δρου μεγαλειτέραν ὀπήν, ἔχουσαν κάποτε βάθος
τριῶν ἢ τεσσάρων ποδῶν. Τὰ ὡς ἐναποτιθέμεναι
εἰς τὸ βάθος τῆς ὀπῆς ταύτης ἐπὶ τῶν μικρῶν
θραυσμάτων τῶν ξύλων, τὰ ὅποια ἔπεσαν ἐντὸς
αὐτῆς. Τὸ τε ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ ἐργάζονται ἐναλ-
λάξ εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς φωλεᾶς των, σπα-
νίως ἀναπαυόμενα πρὶν συντελεσθῆ τὸ ἔργον των.

Ὁ ἀετός καὶ τινα ἄλλα πτηνὰ κτίζουσι τὰς
φωλεάς των ἐπὶ τῆς κορυφῆς ὑψηλοτάτων δέν-
δρων, διὰ κλάδων καὶ ξυλαρίων συμπλεκομένων
τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ σχηματίζωσιν ἐπίπεδον
δυνάμενον νὰ φέρῃ τὸ βάρος ἀνθρώπου. Ἐπὶ τοῦ
ἐπίπεδου τούτου ἡ θήλεια γεννᾷ τὰ ὡς της καὶ
ἐκκολάπτει τοὺς νεοσσούς αὐτῆς. Ἄετοί τιγες
ἐν τούτοις ἐναποθέτουσι τὰ ὡς των ἐπὶ τοῦ χει-
λους ἀποτόμων κρημνῶν, σχεδὸν ἐπὶ γυμνοῦ
βράχου. Καὶ αἱ περιστεραι κτίζουσι τοιαύτας
φωλεάς ἐκ ξυλαρίων, ἀλλὰ τόσον χαλαρῶς τὰ
συμπλέκουσιν, ὥστε μόλις ὑποβαστάζονται τὰ
ἐπ' αὐτῶν ὡς.

Πτηνὰ τινα πλέκουσι μεταξὺ τῶν κλάδων
τῶν δένδρων ἄτεχνα ἐκ ξυλαρίων κάνιστρα, ἐντὸς
τῶν ὁποίων κατασκευάζουσι ἀπαλὰς φωλεάς.
Ἡ κίσσα, ἣτις εἶνε πανοῦργον καὶ δόλιον πτη-
νόν, κλέπτει δὲ καὶ τρώγει τὰ ὡς καὶ τοὺς νεοσ-
σοὺς τῶν ἄλλων, καταβάλλει μεγάλας φροντί-
δας εἰς προφύλαξιν τῆς φωλεᾶς της, κτίζουσα
πρὸς τοῦτο περίξ αὐτῆς ὀχύρωμα ἐκ ξύλων καὶ
ἀκανθῶν συμπεπλεγμένων. Τὸ ἐσωτερικὸν τῆς
φωλεᾶς ταύτης εἶνε ἐκ ριζῶν, ξυλαρίων καὶ πε-
ρῶν ἀναμειγμένων μετὰ πηλοῦ. Ὁ σκῶψ
ἐπίσης κατασκευάζει τὴν φωλεάν του ἐκ ριζῶν
συμπλεγμένων μετ' ἀκανθῶν. Ἐκ τῶν περιερ-
γοτέρων φωλεῶν εἶνε καὶ αἱ τῶν πτηνῶν τῶν
καλουμένων *πλοκέων*, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγ-
καταλέγονται αἱ *χλωρίδες* καὶ ἄλλα. Ἡ ὠραία
πυραλὶς ἢ χρυσὴ πλέκει ἐκ διαφόρων χόρτων
μακρὸν στρογγύλον θύλακα, ἀνοικτὸν πρὸς τὴν
κορυφήν, καὶ τὸν προσδένει ἐπὶ τῶν κλάδων δέν-
δρου, τοὺς ὁποίους ἐνίοτε συμπλέκει μετ' αὐτοῦ.
Ἡ φωλεὰ αὕτη κατασκευάζεται λιαν ἐντέχνως,
διότι αἱ ἐκ χόρτου κλωστὰ διασταυροῦνται καὶ
συμπλέκονται ὡς διὰ βελόνης. Ὑπάρχουσι καὶ
ἄλλα εἶδη πλοκέων ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ. Αἱ
φωλεαὶ των εἶνε πάντοτε ἐξηρητημέναι ἐκ κλάδων
καὶ συνήθως ἄνωθεν τοῦ ὕδατος, ἕνεκα τῶν πι-
θῆκων καὶ τῶν ὄψεων, οἵτινες πλεονάζουσιν εἰς
τὰ θερμὰ κλίματα καὶ εἶνε οἱ χειρότεροι ἐχθροὶ
τῶν πτηνῶν. Κλάδοι δυνάμενοι νὰ φέρωσι φω-
λεὰς πτηνῶν δὲν εἶνε ἀρκετὰ δυνατοὶ διὰ νὰ
φέρωσι καὶ τὸ βάρος τοῦ πιθήκου, ὅστις εἶνε ἰκα-
νῶς πανοῦργος, ὅπως μὴ ἐμπιστευθῆ ἑαυτὸν ἐπὶ
ἀσθενοῦς κλάδου, ὅστις θραυόμενος δύναται νὰ
συμπαρὰσῃ καὶ αὐτὸν ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Ὑ-

πάρχει καὶ ἄλλο εἶδος πλοκέως ἐν Ἀφρικῇ, ὀνομαζομένου κοιναιτικοῦ πλοκέως, ὅστις κτίζει ἐν κοινῇ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν δένδρων μεγάλας σιαδάς ἐκ χόρτου, στερεῶς πεπλεγμένας εἰς σχῆμα ἀλεξιβρόχου, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἕκαστον ζεύγος κατασκευάζει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φωλεάν. Εἶνε δὲ τόσον στερεὰ καὶ πυκνὴ ἡ πλοκὴ τῶν σιαδῶν τούτων, ὥστε χρησιμεύουσιν ὡς στέγη καὶ προφυλάττουσιν ἀπὸ τὴν βροχῆν τὰ πτηνά.

Ὁ ράπτει τῶν Ἰνδιῶν κατασκευάζει φωλεάν περιεργότεραν ἀκόμη τῆς τοῦ πλοκέως, διότι ράπτει πραγματικῶς τὰ ἄκρα τῶν φύλλων. Ἀφοῦ ἐκλέξη φύλλον ἰκανῶς μέγα διὰ τὴν φωλεάν, διατρύπῃ κατὰ μῆκος τὰ ἄκρα αὐτοῦ διὰ τοῦ ὀξέος ράμφους του καὶ κατόπιν τὸ ράπτει εἰς σχῆμα θύλακος διὰ μικρὰς ἰνὸς χόρτου, ἧτις χρησιμεύει ὡς ἐξαιρετος κλωστή. Ἐὰν τὸ φύλλον δὲν εἶνε ἀκρύντως μέγα, φέρει καὶ ἕτερον, τὸ ὁποῖον προσράπτει εἰς τὸ πρῶτον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Λέγουσιν ὅτι τὸ πτηνὸν τοῦτο δένει πάντοτε κόμβον εἰς τὴν ἄκραν τῆς κλωστῆς του ὅπως μὴ ἐξολισθαιῖν αὐτῇ. Ὁ θύλαξ οὗτος εἶνε τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ οἴκου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ πτηνὸν κατασκευάζει θερμὴν καὶ χνοῦδη φωλεάν. Εὐρίσκεται δὲ πάντοτε εἰς τὴν ἄκραν ἐυκάμπτου κλωνός, ὥστε οὐδὲν κακοποιὸν ζῶον δύναται νὰ τὴν φθάσῃ· ἄλλως τε εἶνε καλῶς κεκρυμμένη, διότι ἐξῶθεν εἶνε ὁμοία κατὰ τὸ χρῶμα πρὸς τὰ φύλλα τοῦ δένδρου. Ὑπάρχει καὶ ἄλλο πτηνὸν τὸ ὁποῖον ράπτει, μεταχειριζόμενον ὁμως μικρὰ τεμάχια ράμματος, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀπαξ μόνον διαπερᾷ τὰς ἀντιστοίχους ὀπὰς τοῦ φύλλου, δένεται δὲ εἰς τὴν ἄκραν ἐκάστοτε διὰ κόμβου. Τὸ πτηνὸν τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν ὠδικῶν πτηνῶν, ἔχει οὖραν εἰς σχῆμα ριπίδος καὶ εὐρίσκεται πολλαχοῦ τῆς Εὐρώπης.

A*.

ΗΓΕΜΟΝΙΔΕΣ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΙ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι πολλαὶ ἡγεμονίδες διακρίνονται σήμερον ὡς ποιήτριαι, συγγραφεῖς καὶ τεχνήτριαι. Οὕτως ἡ μὲν βασιλίσα τῆς Ρουμανίας εἶνε γνωστὴ ὡς ποιήτρια διαπρεπῆς, ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας γράφει *sonnets* καὶ ἐκτυπώνει αὐτὰ ἢ ἰδίᾳ δι' ἰδίου πιεστηρίου, ἢ δὲ πριγγίπισσα Λουδοβικὴ Φερδινάνδη τῆς Βαυαρίας καταλέγεται καὶ αὐτὴ μετὰ τῶν εὐφαντάστων ποιητριῶν καὶ ἡ πριγγίπισσα δὲ Θηρεσία τῆς Βαυαρίας γράφει λίαν ἐνδιαφερούσας περιηγήσεις. Γνωστὸν δὲ πρὸ πολλοῦ ὅτι τὰ ἡμερολόγια τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας ἐξεδόθησαν εἰς πολλὰς ἐκδόσεις. Ἡ βασιλίσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα ἀσχολεῖται ἐπίσης γράφουσα ἐπικρι-

σεις δραματικῶν ἔργων, ἃς ἀφοῦ ἐπιδείξῃ εἰς εἰδήμονας, μεταφέρει εἰς τὰ κριτικὰ αὐτῆς ἡμερολόγια, ἅτινα βεβαίως δὲν εἶνε προωρισμένα διὰ τὴν δημοσιότητα. Ἡ σύζυγος τοῦ διαδόχου τῆς Πρωσίας εἶνε καλὴ ἀγαλματοποιὸς καὶ ζωγράφος. Καλῶς ἐπίσης χειρίζεται τὸν χρυστῆρα καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς πριγγίπισσα Βεατρίκη τῆς μεγάλης Βρετανίας. Ἡ βασιλίσα τῆς Δανίας εἶνε ζωγράφος ἐξοχος, ἡ δὲ πριγγίπισσα τῆς Πρωσίας Φρειδερίκα Καρλόττα διακρίνεται ὡς συνθέτις μουσικῶν ἄσματάνα. Ὅλος πρωτότυπος καὶ ἰδιάζουσα φαίνεται ἡ ἐνασχόλησις ἐτέρας ἐξόχου γυναικὸς εἰς εἶδος ὅπερ, καθόσον γνωρίζομεν, σπανιώτατα ἐκαλλιεργήθη ὑπὸ γυναικῶν μέχρι τοῦδε, ἦτοι εἰς τὴν χρυσοχοικὴν τέχνην, εἰς ἣν ἐνασχολεῖται ἡ ἡγεμονίς Μαρία Θηρεσία, σύζυγος τοῦ ἡγεμόνος Καρόλου Λουδοβίκου, ἧτις διδάσκειται τανῦν τὴν τέχνην ταύτην ὑπὸ ἐδικοῦ τινος τεχνίτου ἐν Μερὰν καὶ ἧτις, καθ' ἃ λέγεται, δεικνύει μεγίστην πρὸς τὴν τέχνην ταύτην εὐφυΐαν καὶ ἐπιδεξιότητα.

Kyria S.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Πλούσιός τις Ἀγγλος γαιοκτῆμων ἔσχε τὸ ἀτύχημα πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεος ἔτους ν' ἀπολέσῃ τὴν σύζυγόν του. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μακαρίτις τῷ ἦτο λίαν προσφιλῆς, ὠρμισθὴ νὰ μὴ χωρισθῇ ποτὲ τῶν λειψάνων τῆς, πρᾶγμα ὅπερ καὶ ἔπραξε κατὰ παράδοξον ὄλω; καὶ πρωτότυπον τρόπον. Ἐφερε τὸ πτώμα τῆς συζύγου του εἰς τὴν πόλιν Κόττα τῆς Σαξωνίας, ἔκαυσεν αὐτὸ μεθ' ὅλης τῆς ἐπισηλότητος καὶ πομπῆς, συνέλεξεν ἐπιμελῶς τὴν τέφραν καὶ ἐπιστρέψας οἰκάδε ἔπινε καθ' ἐκάστην πρὸ τοῦ γεύματος ποσότητά τινα τῆς πολυτίμου ταύτης τέφρας μεμιγμένην μετὰ ἀρίστου οἴνου. Οὕτω ὁ ἀπαρηγόρητος χῆρος πίνει ἀδιακόπως καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεω; τὴν προσφιλῆ σύζυγον, χωρὶς νὰ παραβλασθῇ τὸ πρᾶπαν ἢ πέψις του. Αὐτὸς οὗτος δυσχυρίζεται μάλιστα ὅτι ἔκτοτε διατελεῖ ὑγιέστατος, κυρίως δὲ ὅτι ἔκτοτε αἰσθάνεται εὐεργετικὴν ἡρεμίαν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος. Μὴ νομίση δὲ τις ὅτι ὁ κύριος οὗτος ἔχει τεταρχγμένως τὰς φρένας; τὸναντίον μάλιστα, θεωρεῖται ὡς εὐφέστατος ἐν τῇ; συνναστοραίς καὶ ταῖς συναλλαγαῖς, ἀγαπᾶται ὑπ' ὅλων καὶ κάμνει εὐεργεσίας πολλὰς εἰς πτωχοὺς καὶ ἀξίους προστασίας.

Ὁ πῖλος τοῦ μεγάλου φυσιοδίφου Cuvier φυλάσσεται ἔτι, εἶνε δὲ τόσον μέγας, ὥστε εἰς πάντα ἄλλον, ὅστις ἤθελε δοκιμάσει αὐτόν, κατέρχεται μέχρι τῶν ὠμων. Ὄταν ἀπέθηκον ἐντὸς τοῦ φερέτρου τὸν νεκρὸν τοῦ Cuvier, προσήρμισαν τὴν τεραστίαν μεγέθους κεφαλῆν του ἐπὶ τοῦ φερέτρου διαπεράσαντες διὰ σιδηροῦ ὀδελοῦ, ὅπως μὴ κλαπῇ ὑπὸ τῶν τυμβωρύχων.